

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobců: **a) M. K., a b) nezl. S. K.,** zastoupen matkou: M. K., oba právně zastoupeni Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem Plzeň, Františkánská 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2005, č. j. 55 Az 275/2004 - 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci jako stěžovatelé brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 12. 2004, č. j. OAM-2244/VL-10-ZA07-2004. Tímto rozhodnutím jim nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a bylo rozhodnuto, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud se po shledání přípustnosti kasační stížnosti musel zabývat její přijatelností ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, www.nssoud.cz.

Stěžovatelé namítají, že jim měl být azyl udělen kvůli potížím s rodinou bývalého manžela stěžovatelky, a poukazují k tomu na to, že jejich pronásledování spadá pod čl. 65 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná, že problematikou obtíží se soukromými osobami a možností udělení azylu z tohoto důvodu, se již dostatečně zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, či rozsudku ze dne 22. 2. 2005, č. j. 2 Azs 288/2004 - 49 (oba na www.nssoud.cz). Obecné námitky týkající se nedostatečných skutkových zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu byly již předmětem množství

rozhodnutí zdejšího soudu, z poslední doby lze namátkou uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Podobně námitka týkající se nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí a znamenající podle stěžovatelů porušení § 46 a § 47 odst. 3 správního řádu byla již předmětem řady rozhodnutí zdejšího soudu, například lze jmenovat rozsudek ze dne 25. 4. 2006, č. j. 5 Azs 277/2005 - 54, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 23. 2. 2005, č. j. 3 Azs 465/2004 - 104, www.nssoud.cz, v němž se Nejvyšší správní soud vypořádal i s tím, že není dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu, který neshledal zmíněné vady správního rozhodnutí. K námitce týkající se vyslovení neexistence překážky vycestování a nedostatečného odůvodnění této otázky žalovaným a krajským soudem odkazuje Nejvyšší správní soud na svoje rozhodnutí ze dne 22. 2. 2005, č. j. 2 Azs 288/2004 - 49, www.nssoud.cz.

Námitka stěžovatelů týkající se perzekuce ze strany státních orgánů, které by byli v případě návratu do Arménie vystaveni z důvodu svojí žádosti o azyl, není přípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť ji stěžovatelé neuplatnili v řízení před krajským soudem, ačkoli tak učinit mohli.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů a shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu